



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.LVI. Sancti Patris Benedicti. M.LXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

struorum indagator, ut paucos suae aetate pares haberet in Mathematicis & alijs scientijs, multisque ejus eruditio admirationi esset. Ordinarijs enim & spiritualibus Religionis exercitijs imbutus, se Divinorum contemplationi dedit, & Astrologiae auxilio, cujus erat callentissimus, syderum influxus & Virtutes inquirens, tantum profecit, ut omnibus sui admirationem pareret. Tantam nominis celebritatem meruit, ut & Inviectissimo Imperatori Carolo V. innotesceret, qui summam in eo ingenij sagacitatem miratus, nunquam eum à latere suo discedere voluit, quod summa in negotijs tractandis polleret dexteritate; & in dicendo facilitatem animadverteret. Imperatore deinceps non minus ipsum coluit, aestimavitque Philippus II. Hisp. Rex, apud quem summo in pretio fuit, quique ejus studia plurimum promovit; in quibus ad finem usque perstitit, multaque ingenij monumenta ad posteros transmisit. E quibus *Liber unus celebratur, de Supputatione temporum, & alius, de varijs Astrorum influxibus*, qui soli huc usque typo prodire. *Ex rer. Hisp. Script.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. LVI.
Sancti Patris Benedicti. M. LXXVI.

Luctuosus haud multo minus nostris quam Religiosissimis Societatis Jesu Patribus, hic annus Viri sanctissimi, deque Orbe Christiano meritiissimi Divi Jgnatii de Loiola, glorioso ad caelos transitu, quem Montserratenses non aliter atque sui corporis membrum, Casinates ut spiritu conjunctissimum, Benedictini omnes qui ipsum noverant & foverant, interque omnes junctissimum animo sanctae memoriae Ludovicus Blossius Abbas Lætiensis, ut amicitissimum deplorare factis non poterant, etsi juxta sibi pollicerentur, potentissimum ad caelos patronum praemisisse, de cujus singulari favore sibi plurimum pollicerentur. Condoluit plurimum novae sibi dilectissimae, & validissimae contra diversos adversarios propugnatae Societati, Beatæ memoriae Ludovicus noster de Estrada, & statum à morte tanti Patris & Patriarchæ periculossimum, expensens, tanto majore se animo ad complectendos & amplexandos filios

ejusdem orphanos, resolvit, quanto magis consilio & ope ipsos indigere animadverteret. Extat cum alijs tanti viri opusculis pia admodum atque elegans ejusdem Epistola, in morte tanti Patris ad pupillos scripta, ad universam, inquam, Societatem, statim à morte Jgnatii, digna haud dubie, quae Annalibus ejusdem Ordinis inferretur. *Ex monim. Hortensibus, Ang. Manrique &c.*

Meritissimus hoc anno de celeberrima Germania Inferioris Urbe Duacena, Sanctus Maurontus Abbas noster, eadem à potentissimis hostibus, qui jam spe devoraverant, prodigiosissime liberata, quae & pro aeterna tanti Beneficij memoria, anniversariam solemnitatem instituit. Verbis Martyrologij Benedictini referamus. *VIII. Idus Januarij apud Duacum Flandriae, Commemoratio Sancti Maurontis Abbatiss, ejusdem civitatis Patroni quod hac die ejus meritis & praesentia liberati sint Duacenses à traditione Gasparis Colinet summi Gallorum Ammiralij anno Domini 1556. Cum enim ille hac nocte, in qua praecipue populus Flandricus ex antiqua consuetudine, vero indulgere solet, urbem capere moliretur, quod omnes ebrios ac sopori deditos se inventurum putaret, apparuit Sanctus Maurontus in somnis Custodi Ecclesiae sancti Amati (in qua sacrum ejus corpus quiescit) eique ut Matutini signum daret, usque tertio precepit, quod cum facere recusasset, horam Matutini nondum advenisse asserens, ab eo coactus, tandem perfecit. At cum Matutinum pulsare se crederet, campanae ipsa, non Matutini, sed armorum signa dabant; quarum sonitu populus excitatus, ad mania cum festinatione armatus properans, ipsum Sanctum veste Monachali fulgida, lilijs aureis vestersa (erat enim de Regia Franciae Regum propagine, & usque hodie sic depingitur) induitum, dextraque Regale sceptrum tenentem, ac mania circumcumentem, claris oculis viderunt; eumque donec populus excitaretur, Urbem suam apertissime defendisse cognoverunt. Cujus Beneficij gratia à Sancta Rom. Eccles. Duacensi hac die concessam Solemnes Processiones instituere, in quibus pretiosissime Ipsius corporis exuvia, in capsula argentea recondite, maxima cum populi frequentia & devotione ab Ecclesia Canonicis reverenter circumferuntur. Ex Martyrol. predicto. Arn.*

S. Maurontus Abbas Duacum prodigiosè servat.

Historia memorabilis.

Anniversaria memoria.

Casari Carolo V. gratissimus.

Jesu Philippi II. Regi.

Maurontus S. Jgnatius magno nostrorum luctu.

Ludovicus de Estrada condolentia.

Ann. Duac. & Annal. nostr. Benedict.

Hoc etiam anno, restituito iterum, Benedictinis Monachis celeberrimo illo Westmonasterienfi Angliæ Archisterio, per Mariam Reginam Catholicam, dum omnia in integrum restituenda viderentur, primus eidem Abbas, bonis universis applaudentibus designatur fortissimus ille Athleta, & Hæresum proritor Joannes Feckenamus, sexcentis triumphalibus fectis coronandus. De quo legendus, Sanderus, Reinerus &c.

Joan. Feckenamus sit Abb. Westmonasterij.

Porro in hoc ipso Angliæ Regno, respirare non nihil visi sunt Patres nostri Benedictini, in spem restituendorum Monasteriorum accensi, in extinguendam passim Hæresim, toto animo conversi, memorabili omnino fructu laborarunt, plurimisque à præcipitio revocarunt. Plausus ubique Catholicorum ingens, qui nostros tanquam probatissimos Christi Confessores, imo ex tot afflictionibus Martyres, gratulabundi jam palam foverunt summisq; honoribus dignissimos censuerunt, gaudio hoc minimè diu duraturo, cum longè acriora flagella Angliam deinceps remanerent. Ex diversis Angl. Script.

Nostrorum in Angliæ labores.

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. LVII.
Sancti Patris Benedicti. M. LXXVII.

Hispanias admiratione implet, & celeberrimi nominis fama, Venerabilis Pater Cyprianus de la Huerga, Nucalensis, exactissimæ in Hispanijs Reformationis, Monasterij Asceta; cujus à primo in Religionem ingressu adeo sublime sese ingenium prodidit, ut admirationi non solum omnibus esset, sed nemo unquam dubitaret fore cum tempore rarissimum Ordinis universi ornamentum. Nec spe sua falsi sunt, cum statim summo ardore animi in studia incumberet, minimè tamen neglecta principalis officij sui ratione: erat quippe sollicitus in omnibus, inque omnibus mirè excelluit. Præsertim vero animum ad sacrorum voluminum lectionem, & intelligentiam appulit, non ignorans, cœlestes in illis thesauros latere, quodque labore opus erat, ut alijs tantæ opes paterent. Cœpit proin scripturam exponere, quoque longius progrediebatur, tanto majores sese the-

Mira ejusdem eruditio.

sauri offerebant. Summa cum diligentia Veteres & Sanctos evoluebat auctores librorum diversorum super Biblijs, & horum interpretes: quorum auxilio, & ingenij sui acrimoniam, multa arcana Mystera sacrarum literarum eruebat. Ut vero ejus eruditio omnibus constaret, & talento sibi concesso latius prodesset, missus ad Universitatem Complutensem fuit, ubi sacram Scripturam pluribus annis cum laude exposuit; tantam adeptus nominis famam, ut ab Universitate ipsa præter oblatam & concessam sacræ scripturæ Cathedram, publicus ejusdem Universitatis Antecessor designaretur. Certe omnium omnino existimatione & calculo, inter doctos doctissimus est habitus, in Veterum Patrum lectione versatissimus, in quæstionibus Scholasticis expertissimus; acutus Philosophus, Poeta felicissimus. Erat præterea præditus prudentia singulari, in consolando eos, qui molestia aliqua, aut conscientia stimulo agitati eum consulebant, unde multæ personæ graves & in publica dignitate constitutæ, ejus in rebus maximi momenti consilium & opinionem petebant: quoque majoris erant ponderis, tanto amplius elucebat ingenij ejus dexteritas, & eruditionis profunditas. Hinc in maxima apud omnes veneratione & æstimatione fuit, quod dicerent omnia Hispaniæ Regna tam doctum virum non habere, unde omnium cum applausu & communi nomenclatura HISPANIÆ PHœNIX est appellatus. Nomen sane rarum & gloriosum, tali præsertim sæculo, quo vix rudius fuisse credebatur, in Hispanijs tamen cultissimum; cum vel maxime viris doctissimis & Universitates frequentissimæ essent, & Monasteria ipsa, Seminaria profundissimæ eruditionis. Montalbo, Manrique, Henric &c.

Universitatis Antecessor.

Hispania Phœnix.

In Italia, quantis meritis omnium mereretur amorem summamque apud omnes æstimationem Venerabilis Antonius, cognomento Simonis, Monachus Montis Angelorum sacræ Congregationis nostræ Camaldulensis, facile ostendunt magni honores ad quos ipse minimè exarctos, ultro quæsitus, & invitatus Cœnobio extractus fuit, primum Minoritanus in Regno Neapolitano electus, mox Su-

Antonius Simonis Camaldul.